

Reaali Poiss

NUMBER 2 (68) MÄRTS-APRILL 2007

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

Printsessi päevikud ehk imeilus Reaalkooli ball

Täna lehes:

Direktori
õpe-
tussõnad.

lk. 2

Reaali Valitus
PÕNEV!!!

lk. 3

Muusik
kõrval-
klassist

lk. 4

Meenutusi
suusapäevast

lk. 5

Tehnikaklubi!?!

lk. 6

Väike maja

lk. 7

Uudiseid kaugemalt

lk. 8

Oi, kui ilus...

lk. 9

A i n
Hiieaas,
mäletate?

lk. 10

KRIMINAALNE

lk. 11

ja palju muud...

Johanna

Peeter Suurele meeldis korraldada oma suveresidentsis Peterhofis maskiballe, kuhu kõik külalised saabusid kuldseis purjeis laevadega ja olid ka ise riietatud üleni kuldseesse. Kui ma elaksin õigel ajastul, oleks kuldballi külastamine minu suurim unistus. Aga mul ei ole kahju, sest Reaalkooli saja päeva ball oli vähemalt sama magus ja peen.

Kõik sai alguse juba palju varem kui reedel, 16. märtsi õhtul, mil peaaegu terve lennutäis abituriente kogunes meie tuledesäras koolimajja. Ball hakkas me mõtteis tungima juba jaanuaris tantsukursust planeerides ja paar päeva enne saatustlikku reedet meeleheitlikult tumepunaseid kindaid otsides mõistsin, et see on mind täielikult vallutanud. Tunnetasin põnevat ärevust ka teiste käitumises ja mida päev edasi, seda suuremaks läks sebumine frakkide ja kleitide leidmise ümber.

Ja ühel hetkel oli kõik võimalik juba tehtud ning edasine jäi saatuse hooleks. Eesotsas tseremooniameister Priiduga tegimesaalis Straussi Radetsky marsi järgi piduliku aurungi ning ball oligi alanud. „Polonees“ hüüdis Priit ja algas 14. sajandi diskotants nagu tutvustas seda meile tantsuõpetaja Marina, kellega me veetsime enne balli nii mõnegi neljapäeva pärastlõuna, et jalg tantsides ikka kindel oleks. Jalg värises ikkagi ja mõni samm läks natuke sassi, aga kõikide vaatajate ees uhkes musttris kõndimine tekitas mõnusa tunde, et näe, saime ikkagi selgeks.

Edasine läks kõik väga kiiresti, tulid Helen ja Johan, eelmise aasta prints ja printsess, ning riputasid mulle ja Vahurile kaela linnid, mis pidid tähistama, et nende roll on nüüd üle võetud.

Tantsisime ühe kiire avavalsi, millest kõik agaralt osa võtsid ning seejärel tulid šikid kelderipoisid (ja tüdrukud) šampanjaklaasidega ja pühalikult ütlesime üksteisele kõikvõimalikke ilusaid soovide järeljäänud kooliajaks.

Koospaari paaride Mari-

Liisi ja Karli ning Maili ja Kristoga istusime nüüd hetkeks lauda, et imetleda lihtsat ent ilusat lauakujundust ning pista suhu väike snäkk. Suupisted tundusid olevat tõeliselt maitvad, sest juba kümne minuti pärast olid need enamikelt laudadelt otsa lõppenud ja need mõned, mis meie lauale veel jäänud olid, said vägagi kadedate pilkude osaliseks. Siinkohal võib tänada toidutiimi üheteistkümnendast ja ka neid, kes saali kaunistamisega nii palju vaeva olid näinud.

Kahjuks või õnneks me väga kaua söömisega tegeleda ei saanud, sest lavale tuli bänd „Igihaljas 7“ ja tuli hakata jalga keerutama. 122. lennu tase tantsimisel oli ühtlaselt kõrge ning kordagi ei tekkinud piinlikku momenti, mil põrand oleks tühjaks jäänud. Rõõmstav oli ka õpetajate suurtantsulust. Tantsimine on vahva küll, aga kipub ära väsitama ja puhkepause vajab ka bänd. Algas esimene meelelahutuslik vahepala. Iga laudkond valis välja rüütli ja südamedaami ning saatis nad võistlustulle.

Rüütlid said ülesandeks leiutada kõige romantilisem viis, kuidas viia omane ülepühobusel ratsutades lilleõis. Kes haaras nartsissioie

hammaste vahele, kes ratsutas jalgupidi hobuse seljas. Võistluse võitis Taavi, kes otsustas hobuse õhupallist pealihtsalt purustada ja jõudis niiviisi elegantselt oma südamedaami Marionii juurde.

Neiud seevastu võistlesid ilus, täpsemalt sääreilus. Südamedaamid vahetasid ära kingad ning saabusid kelderipoiste abiga saali nii, et näha jäid vaid nende jalad. Nüüd pidigaüks üheliigutusega demonstreerima oma jalgade võluvust ning võitja valiti publiku aplausi järgi. Selgus, et kõige metsikuma aplausi teenis ära Marit oma kaunite siredate säärtega.

Neiude varjamine ei olnud ainus asi, mida poolvabatahtlikest koosnev kelderite seltskond pidi tegema. Väga kiirelt täitsid nad õhtu jooksul kõik võimalikke neile osutatud ülesandeid, näiteks kuue mittepõleva teeküünla organiseerimine saali ukse taha kella veerand üheteistkümneks. Küünlad tellis oma esinemise jaoks üllatus ehk teine meelelahutuslik vahepala, mille olemusest teadsid vähesed. Tegelikult vist vaid üllatajad ise.

Kui klassikaliselt on üllatuseks keegi, ke oma oskustega paneb balliseltskonna hahetama, näiteks kondiväänaja või laulja, siis seekord üllatasid meid Freddy Toomingas ja Maskiga Mees. „See on see, milleks sa oled loodud“, kuulsime ja kolmandalt korras lendas alla hiiglaslik toru. Mõned naersid, teised vaatasid üksteisele nõutult otsa ja kolmandad õhetasid häbist. Üllatuste poolest. Ja tõenäoliselt veel nii suur, et enamus meist ei jõudnudki tabada etteaste äärmiselt sügavat mõtet.

Õhtu hakkas muutuma ööks ja saalis jäi inimesi üha vähemaks. Lõpuni pidasid vastu enamik õpetajaid, kes vapralt olid terve õhtu meile kaasa elanud

(tõsi küll, et osa ajast õpetajate toas oma sala-

suurajades) ja käputäis abituriente. Otsustasin, et on aeg jätta see imeilus idülliline muinasjutumaailm selja taha ja pöörduda tagasi reaalsusse. Kevadiselt lootustandvasse märtsikuu ühe astudes mõistsin, et see ball oli üks nendest tähtsatest sündmustest elus, mida unustada on võimatu.

Palavad tervitused!

Ja seda sõna otseses mõttes. Kevad on vallutanud meie kõigi südamed. Võib-olla mõni ei taha seda küll tunnistada, aga ma olen kindel, et võimatu on vastu panna tärkamisaja võludele. Muru on jälle roheline ja taevas sinine. See ongi ju see, mida me pool aastat pikisilmi oodanud oleme. Kas ikka on?

Mõnedel meist, nii põhikoolilõpetajatel kui gümnaasiumi abiturientidel on alanud just kõige pingelisem periood. Eksamistress, paljudel teadmatus edasise suhtes – eks see imeb veel viimsegi võhma välja. Õnneks on meil Päike, meie usaldusväärseim energiaallikas. Ta teab, millal oma nägu näidata ja meile natukene jõudu ja armastust kiirata. Ma olen kindel, et emand Päike tahaks oma kaugelt taevavõlvilt meile vahel küllagi tulla, kuid nii meie kui tema teame, et see tooks kaasa hävingu.

Koolis jääb tasapisi üha vaiksemaks. Teile ei tundu? Abituriente näeb siin üha harvemini. Paljudele teistele on lihtsalt suvi varem kohale jõudnud. Kui aus olla, siis, kes meist ei eelistaks pigem ilusa kevadilmaga vanalinnas jäätist limpsides sõpradega jalutada. Koolipingis istumine muutub järjest suuremaks katsumuseks meile kõigile.

Õpilased muutuvad ärevamaks, õpetajad närvilisemaks. Me peame lihtsalt üksteist mõistma. Kõigil on tööd üle pea kasvanud ja enne suve veel miljon asja vaja ära teha. Loodan, et mõistate nüüd ka lehe pika hilinemise põhjust: toimetamist on lihtsalt liiga palju. Sellegipoolest arvan, et seekordsed artiklid on põnevad ja mis oleks parem, kui päikese all peesitades Reaali Poissi lugeda!

Peatoimetaja

Reaali Poiss
soovib õnne!

01. märts	Imbi Henno
01. märts	Oleg Kravtsenko
04. märts	Marika Tendermann
06. märts	Eve Karp
20. märts	Aili Hõbejärv
02. aprill	Kaisa Linno
20. aprill	Heli Ahuna
20. aprill	Rene Brus
21. aprill	Heli Roos
25. aprill	Krete Jalakas
30. aprill	Margit Luts

Koolidirektori õpetussõnad Eksamik valmistujale.

Hea 122. lennu realist!

Kätte on jõudnud kevad 2007. Valimised on selleks korraks „tehtud“, Sakala keskus maha lõhutud, uus valitsus vannutatud, sinililled tärganud-ärkanud, Meriski, rahvapärase nimega „rannapolitse“, randa jõudnud ja päev on pikemaks tehtud!

Midagi pole öelda, elame huvitaval ajal, elame toredal ajal, elame Eesti ajal!

Teist üle kahe korra kauem elanud ja üle poole elust mitte Eesti ajal elanud inimesena tahan Teid eksamite eel julgustada ja ütelda: „Õnnitlen Teid, praegu on täitsa hea elada! Praegu on väga tore lõpetada kooli, teha eksameid ja tahta kellekski saada. Näiteks luuletajaks, kosmonaudiks, õpetajaks või ajaloolaseks. Kui muidugi nendeks ametiteks annet pole, siis võiks proovida saa-

da kellekski teiseks: näitlejaks, arstiks või loomatohtriks!”

Uskuge või mitte! kindlasti särab täna päike palju heledamalt kui siis, kui mina keskkooli lõpetasin. Särab ka siis, kui ilm sombune on – sest siis särab päike ju kuskil pealpool Eestimaa pilvi.

Minu õpetussõnad Teile eksameiks valmistumisel on järgmised: „Andke olenemata sellest, milline on praegune stardipositsioon, endast nende väheste päevade jook-sul, mis teid lahutavad Eksamist, lihtsalt parim – võistelge rahulikult oma kaalukate-goorias, kuid püüdke ületada iseennast! Ärge mingil juhul alahinnake härra Eksamit ja riietage end Eksami vastu aupaklikkuse näitamiseks pidulikult!”

Gunnar Polma

Peale „rannapolitse“ annavad kevadest märku nii mõnedki sulelised.

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 2 (68) märts-aprill 2007

peatoimetaja
toimetajad

Matleen Makko 10c

Laura Liperk 10c, Viktor Nikonov 11b,
Rebeka Põldsam 11c, Uku Talmar 11c,
Ella- Anu Puusepp 10c

suur aitäh:

Johanna Aasamets 12b, Eva Maria Põldmäe
10c, Henri Roosipõld 10b, Henry Hunt 10b,
Paula Solvak 12c

veebileht
kunstnik ja küljendaja

Kristen Kaasik 12b
Matleen Makko 10c

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-12 lehekülge ning on tasuta.

Veebileht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reaali.poiss@real.edu.ee

Reaali Valitsus

Viktor

Valimistesumm on läbi saamas ja ka koalitsioon hakkab iga hetk tööle ning et ühendada poliitiline aktuaalsus sell-ega, mis toimub seespool meie ilusat roosat hoonet, paneme virtuaalselt kokku oma kooli valitsuse.

Koalitsiooni moodustavad kolm suurimat poliitilist gruppeeringut, milleks on õpetajad, õpilased ja Veiko(d). Opositsiooni jäävad seekord austatud koristajad, sööklatädid ja fotograaf. Et regionaalministril ei ole isegi oma portfelli, siis jääb see koht praegu vakantseks. Kõigil soovijatel palun saata oma nimi ja lemmiklaul aadressile saade@eestiotsibregionaalministrit.ee

Artiklis esinevad mõtted ja spekulatsioonid on kõik autori enda omad ja ei kuulu omastamisele ühelegi inimesele, kellest tekstis juttu on. Tekst ei ole kooskõlastatud kõnealuste inimestega. Kõiges, mis ajab teid vihastama, nutma, naerma või mulle kallale tulema, olen süüdi ainult mina.

Peaminister: Uku Talmar, 11C

Minu sõber Uku suudab, tahad ja jõuab teha kõikidega kõike ning on seetõttu parim inimene meie valitsust koos hoidma. Suudab tööle rakendada viimsegi laisa valitsuse liikme ja seda ilma kelleskis pahameelt tekitamata. Et val ajal on Uku sekretäri tüüpi inimene, võib riik säästa riigikantselei koha pealt ning Kadriorg jääb ainult presidendi kätte.

Haridus- ja Teadusminister: Mart Kuurme

Teadus on meie kõigi ees kui me seda vaid tahame. Vahel jookseb teadus taharuumi, aga pole viga, sest varsti on ta tagasi, et jagada meiega teadmisi kõigest. Tulevane haridusminister omab kõikumatut arvamust igas haridusega seotud asjas ja seda kusjuures

kõigis maailma keeltes, eriti prantsuse keeles.

Siseminister:

Toomas Reimann

Meeldivad kõikvõimalikud siseasjad, sealhulgas siseenergia, sisejõud ja sisetakistus. Ministeerium viiakse Sise-Eestisse, kus sisekontrolli tehakse ainult siseruumides. Härra Reimann veedab

suure osa oma ajast kooli SEES ja on seetõttu parim võimalik kandidaat siseministri kohale.

Kaitseminister: Kapten Sten Allik

Sõbralik ja sotsiaalseiselooga kapten Allik ei halasta vaenlastele. Kaitseb õpilasi, õpetajaid ja kuuldavasti isegi lätlast. Tema mehise pilgu all on kogu kool väljaspool ohtu ja just riigikaitse on see tund, kus kõik tunnevad ennast turvaliselt, kui tundi kohale jõuavad. Nagu kapten ise ütleb:

"Teie ei lahkute, vaid väljute. Surnud lahkuvad."

Majandus- ja

Kommunikatsiooniminister: Veiko Toomlaid

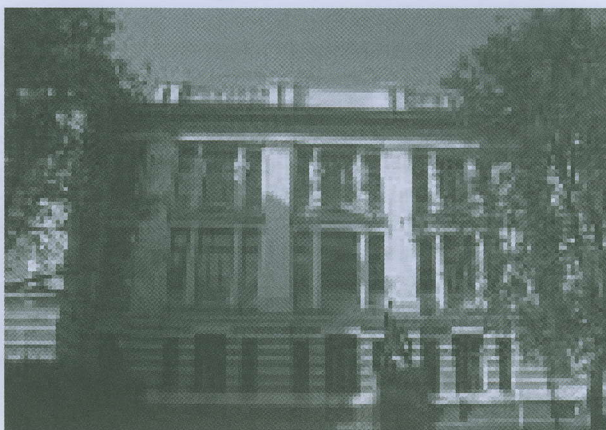
Veikol on alati olnud suur huvi majandamise vastu. Seetõttu hakkaski ta Tallinna Reaalkooli majandusala juhatajaks. Majandab alati suurelt ja ülesmäge ning teab,

mida on vaja teha ja kellel. Kommunikatsioonist nii palju,

et kui on vaja mõni laud kuskile viia, teab, kuidas ja milliste poistega kontakteeruda.

Keskonnaminister: Gunnar Polma

Keskonnasäästmise saladus ei peitu mitte heitgaaside piiramises vaid hoopis ATP-s. Eriti hea kui on veel mõni TTP, CTP või NADPH₂, et saaks komplementaarsusprintsibiil sünn

Nagu kaks tilka vett!

teesida mõni loodusõbralik RNA või biheeliks. Bioloogia on tegelikult lihtne ja isegi tervislik eluviis peitub selles, et süüa iga hommik ära üks väike notsuvalk või Tsüanosiitfosfaat.

Põllumajandusminister: Gunnar Polma

Täpselt nagu jõuab korraga olla oma kabinetis koosolekul ja neljandal korrusel, suudab korraga juhtida ka kahte ministeeriumit. Härra Polma, oma maamehe mõistusega, teab kõike lammastest ja teistest loomadest. Lamba pügamine ei ole mitte hobi, vaid usklik iga-aastane rituaal. Ema tahtis talle nimeks panna Eduard.

Välisminister: Poiss

Poiss ei ole koolis sees, Poisi kuju seisab koolist väljas. Keegi ei suuda esindada meie kooli paremini kui see metsalt kindla meelega Poisike. Ta on koguaeg ühe koha peal, kuid samas jõuab igale poole ja kelleni ta ei jõua, tuleb teda ise vahel vaatama. Müts maha.

Rahandusminister: Oleg K.Füüsika – see on jamps. Õigel mehel on alati ostumüügi-leping, turuhind, aktsiaselts ja maksevõimetus. Stabiilne katastroof ei vii meid kuskile. Järgmised 5 aastat on sõit: Ferrari. Ja kui ta ei zaa aru mitte midagi või on lihtsalt igaaav, siis tuleb eelarve koostamisel appi Veiko ja asi ongi ants.

Kultuuriminister: Paula Solvak, 12 A, B või C klass.

Napilt õpetaja Amjärve võitnud Paula teab, et kultuuri ei tohi kaotada ja doteerib omaloominguõhtuid. Kooli lift tuleb maha müüa ja raha kanda kultuuri sihtkapitali. Kes teatris ei käi, on homo. Isegi söögivahetundi jookseb Paula kultuuriselt.

Justiitsminister: Marika Tendermann

Tema kindla seadusekäe all ei lähe mitte üks hing elusalt valelt poolt treppi alla või üles. Toidu otsimine võõralt laualt on otsene kuritegu kooli vastu ja peaks olema karistatud sama karmilt kui teise astme mõrv. Tulevane justiitsministri keskmine nimi on "täidesaatev võim".

Sotsiaalminister: Anu Ermann

Teab kõigest kõike ja mida veel ei tea, oskab klassiseina pealt lugeda ning on just seetõttu parim inimene lahendamaks kõiki sotsiaalprobleeme. Ka neid, mis ei ole veel tekkinud, aga jumalad ütlevad, et varsti tekivad. Oskab parandada inimeste kopse, automootoreid ja pesumasinaid ning on seetõttu parim sotsiaalabi ja -minister.

Muusik otse kõrvalklassist

Laura

Mitte igaühel ei ole sellist võimalust, et juba koolipõlves osaleda pooles tosinas muusikalis. Just nii on läinud aga 9.klassi õpilase Mart-Rasmus Puuriga. Sa ei pruugi seda blondi poissi kooli peal tähelegi panna, kuid ehk on just tema tuleviku muusikalilavade staar...

Head sõbrad ehk teavad, millal on Rasmuse sünnipäev, kuid ka teistele teadmiseks, et sel aastal on see pidupäev juba möödas – 23.märts oli õige päev, lilled näpus, tema uksele koputada.

Kust üks reaalikas sind teadma peaks?

Ehk spordis - võrkpallis näiteks, täna (5.aprill) on just mäng. Ja siis kindlasti muusika läbi.

Oled praegu üheksandas klassis. Kuskil katsetel ka käisid?

Ikka käisin. Vanalinnas (Vanalinna Hariduskolleeegium) GAG-is, 32.-s, 21.-s tulevad veel. Aga kuidas Reaalkooli katsetel läks? Olin pingereas viies vist. Mida siis edasi kavatsed teha?

Veel ei tea, aega on. Katsed pole veel läbi. Pole nagu mõelnudki, pole vaja ka veel.

Millisel puhul jätaaks Reaalkooli maha?

No ei tea. (mõtleb) Vist ei jätakski, aga tegelikult oleneb asjaoludest. Eks näis.

Mida arvad reaalainetest?

Tegelikult ei istu reaalaained üldse, olen rohkem humanitaarinimene, kui aus olla. Lemmikaineteks on siis näiteks keeled või midagi sellist? Ei, lemmikainet vist isegi pole. Palju sõltub õpetajast. On sul siis äkki mõni lemmikõpetaja? Või siinkohal ei tahaks avalikustada... Ei tea, kas on lemmikõpetajaid, eriti nagu pole.

Paar head nippi, kuidas õpetajatele pugeda?!

Hea küsimus. Eriti ei poe nagu, ei oska midagi soovitada. Aga minu meelest on pugemine tingitud inimeste läbisaamisest. Mina saan enamjaolt õpetajatega (väga) häs-

ti läbi. See tuleb sellest, et ma olen pälvinud nende ja nemad minu usalduse. Teine komponent, millest läbisaamine sõltub, on see, kuidas õpilane suhtub õpetajasse ja vastupidi. See on tingitud õpilase austusest õpetaja suhtes ja õp-

etaja austusest õpilase suhtes. Küllap neid läbisaamise tegureid oleks veelgi,

aga need kaks tulid esimesena pähe!

Okei, 180 kraadi teisale. Kuidas viis elutee sind muusikani?

Noh, kes seda mäletab. Eks see ema vist oli, kes suunas. Millega sa täpsemalt tegeled? Põhiliselt ikka laulan. Kunagi ammu õppisin 4 aastat klaverit ka, aga see oli tõesti pikka aega tagasi.

On sul muusikaga suured plaanid?

Ei tea veel, aega on. Jõuab mõelda. Selle otsuseni on

veel nii palju aega, et pole pead vaevanud veel. *Kavatsed konservatooriumisse astuda?* Ei, mitte mingil juhul.

Keda pead enda suurimaks eeskujuks?

(mõtleb) Iidolilt otseselt ei olegi. Eks igaühelt ole mingis asjas õppida.

Midagi muud. Kaks valikuvõimalust. Kas Beethoven või Marilyn Manson?

(mõtleb üsna pikalt) Beethoven või Manson? Ei teagi. Pigem mitte kumbki.

Kui sul oleks miljon krooni ja aeg seda kulutada 24 tundi, mida sa teeks?

Hmm... noh, kõigepealt läheks šoppama, ikka täiega. Siis ehk annetaks mingi summa neile, kes seda vajavad. Aga põhimõtteliselt teeks sellest oma elu parima päeva.

Oled elus optimist või pessimist?
Eks ikka optimist.

Mis on su elu moto? (Näiteks minul on, et elu on lõbus...)

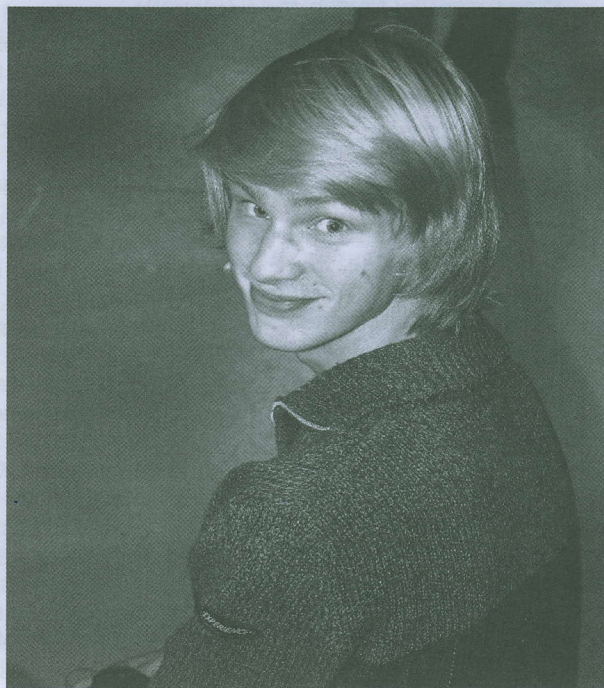
Pole mõelnud, ilmselt ei olegi. Aga samas see, et elu on lõbus, on täitsa hea, panegi see, sest mis oleks elu, kui ta poleks lõbus...

Lõpetuseks... Juba?? Jah, ütle, kuidas olla tegus ka koolist väljaspool ja kuidas silma paista?

Ärge peljake asju ellu viia. Ja julget pealehakkamist igas asjas!

Rasmus ei tegele mitte ainult muusikaga, vaid ka spordiga - ilus, tark ja osav!

Ei eelista ei Mansonit ega Beethovenit.

Suusad, džiiip ja MacGyver

Paula

Suusapäev oli sel aastal valitud kõige ideaalsemale päevale – veel viimasele, kus veidikegi talvehõngu oli. Peaks ütleva, et sel aastal möödus see kuidagi rahulikumalt. Ehk oli asi selles, et eelmine aasta kõik läbi tehtud ja ärevus väiksem. Või mulle ainult tundus. Kohale saabudes polnud midagi teha – tahe oli matkama minna, aga kuna ajakava teisiti ütles, siis pidi niisama passima. See oligi kogu ürituse juures üks häiriv faktor. Õnneks kõlas üle keskuse aga omapärane muusika, mis kohati, vahepeal isegi suhteliselt tihti sai katkestatud Piret Otsa meeldivate mõtete poolt. Kõik möödus liigagi rahulikult,

supp

keegi kahjuks ära ei eksinud (välja arvatud muidugi üks õnnelik Marko, kes jõudis suusamatkalt tagasi alles ärasõidu ajaks). Jalgsimatkal oli alguses küll teelt kõrvalekalduv oht, aga kuna elame infoühiskonnas, kutsuti segaduse vältimiseks mobiiliga Veiko oma džiiibiga kohale, kes siis sõitis matkajate ees ja vedas neid õiget teed pidi. Tore matk loodusesse oli siis selle ettevõtmise nimi. Kuid tegelikult tuleb tunnistada, et kui suurest kambast natuke eemalduda, siis oli talvine mets väga lummas. Ning naha sai soojaks küll selle kõndimisega. Tagasi jõudes topiti kõikide kõhud kohe suppi täis, mida jätkus ohrates kogustes erinevalt moosipallidest, milledest viimased hoopis ilma jäid. Siin tuli appi päästeingel Muusa, kes siis võlus kuskilt välja natuke küpsist, et ilmajäänute tuju veidikenegi paremaks muuta. Samal ajal mängiti suusaraadiost nostalgilist muusikat vanadest seriaalidest nagu A-Rühm,

MacGyver, Knight Rider jms. Suurelt reklaamitud lõke sauna taga meenu- tas rohkem paari susisevat palki ja täpsusviskevõistlus sai läbi umbes viie minutiga, sest real- istid on lihtsalt niivõrd osavad, et suudavad selle ajaga juba kõik auhinnad endale krabada. Lumesõda kujunes kahe poole lahingust lõpuks lihtsalt segamini lumes püherdamiseks, mis oli ka omamoodi lõbus. Igatahes kujunes suusapäev lihtsalt lõbusaks ajaveetmiseks koolikaaslastega, et anda järjekordne panus reaali vaimule. Viimasel talvepäeval sai veel puna põskedesse:)

auto

jooks

14. juuni 1941 oli paljude jaoks meist kurb sündmus. Isegi Kesklinna Kaunitar ei suutnud enda võidunaeratust näol hoida.

Eesti filmimaastikul palju vastakaid arvamusi tekitanud koolivägivallast ja õpilaste suhetest jutustav film on tegijatele endale olnud ainukordne kogemus. Thea osatäitja Paula aus pihtimus:

KLASS
Omavahel

Ilmselt ei saa sõnadesse panna seda, mida üks filmitegemine inimesele juurde saab anda. Mitmel korral leidsin end

olukorras, millest enne mõeldagi poleks osanud. Kui küsitakse,

millest film räägib, siis ei ütleks ma, et koolivägivallast. Minu

jaoks on see eelkõige au- küsimusest, piiridest ja sellest, kui kaugel

võib ühe asjaga minna. Selle kohta võib rohkem lugeda meediast.

Sattusin sinna filmi läbi suure juhuse. Sel hetkel oli tõesti tunne,

et kõik juhtub põhjusega. Isegi halvad asjad võivad lõpuks viia

headeni. Puudus näitle- jate casting, sest peamised tegelased kutsuti üle Eesti

kooliteatritest algselt lihtsalt selleks, et aidata stsenaariumit

arendada. Peale filmila- greid ja võtteperioodi võin öelda, et see

kõik oli unustamatu ko- gemus, võttis läbi nii emot- sionaalselt kui

füüsiliselt. Tavaellu naas- mine oli küll veidi imelik,

kuid läks libedalt tänu märgipeole ja rebaste retsimisele, mis kohe pärast seda aset leidsid. Olin elanud rohkem kui 2 nädalat täi- esti teises

maailmas. Paljud inimesed said väga lähedasteks. See periood oligi

põhiline, sest kõik, mis järgnes peale filmi linas- tumist oli küll

omamoodi huvitav (meediaga suhtlemine on ka omaette kunst), kuid tõi kaasa ka peavalu. Siiski,

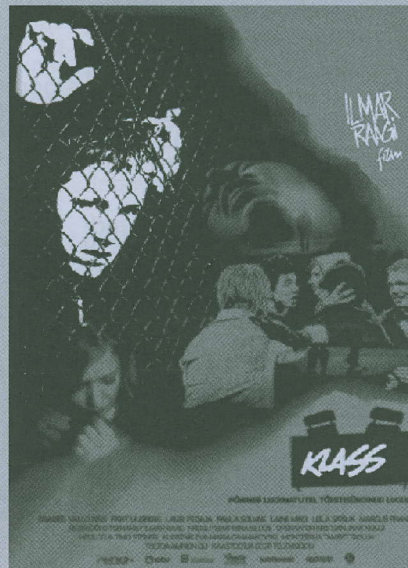
film pole veel kedagi kül- maks jätnud ning

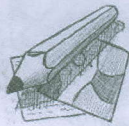
seega on ta täitnud oma eesmärgi – pannud in- imesed nende teemade

üle mõtlema. Aga et mi-

dagi reaalselt muutuks, on vaja rohkemat kui mõtlemist, tuleb tegutseda.

Paula Solvak

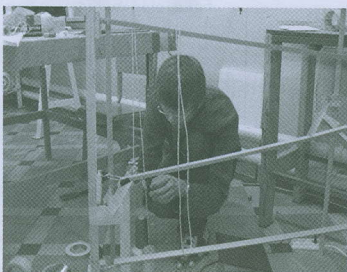

„Osavad käed“

Eva Maria

Kas olete kuulnud, et läbi meie kooli saab osaleda projektis, mis tegeleb tehnoloogiaõppega? Kes on, kes mitte, kuid informatsiooni selle kohta leiavad siit mõlemasse leeri kuuluvad.

Nimelt käib jutt eelmisel aastal käivitunud projektist, mille peaesmärgiks on suurendada huvi reaal- ja loodusainete vastu põhikooli õpilaste seas. Sihtgrupiks ongi 7. – 9. klassi õpilased, kes on huvitatud nuputamist, meisterdamisest ja tahavad osaleda meeskonnatöös. Nüüdseks on korraldatud 3

Meisterdamist jätkub igaühele.

õpilasüritust, mille käigus valmistati tuulegeneraator ja sild ning koostati ahelreaktsioon piiratud ruumi ulatuses. Õpilased käivadki

Nagu väikesed lapsed.

koos vaid üritustel, mis kestavad 2 – 3 päeva. Igal võistlusel selgitatakse kindlate hindamiskriteeriumide abil välja ka parim meeskond, kes saab hinnalisi autasusid. Projekti on kaasatud ka Pelgulinna Gümnaasium, Tallinna Ühisgümnaasium ning Elva Gümnaasium.

Kõigil neil, kel praegu asja vastu huvi tärkas, võivad pöörduda Toomas Reimanni, Ahti Pendi või Jaana Rohu poole ning endast märku anda, et

Euroopa kuulab noort...

Laura

Kas seda pidada normaalseks, või mitte, jääb igaühe enda otsustada, aga kui umbes 250 noort üle Euroopa Saksamaa linnakeses ühel hetkel keset linnaväljakut Zulu't või Big Fat Pony't täiesti kõrist laulavad, võib nende mõistuseraasukeses kahtlema hakata küll. Mõne inimese jaoks on see aga kui argipäev. Loen ennast vabalt nende hulka...

Millest käib jutt, tekib kindlasti küsimus? See on EYP (European Youth Parliament), mille 54. rahvusvaheline sessioon toimus sedapuhku Potsdamis, Berliinist tunniise bussisõidu kaugusel. Loomulikult ei olnud mängud ainukesed tegevused, millega aega sisustati, sest 10 päeva jooksul arutati tõsiselt Euroopat puudutavaid teemasid (üldsonaliselt ongi EYP puhul tegemist Euroopa Parlamendi töö jälgendamisega, seda aga apoliitiliselt

tasemel), saadi tonnide viisi uusi sõpru ning magamise asemel pidutsiti varaste hommikutundideni.

Eesti rokkis täiega ja seda sõna otseses mõttes. Panime Euroopa eesti keeles laulma. Meie delegatsioon oli kümneliikmeline, seega väga suur. Eestlasi oli sessil peale delegaatide veelgi – kaks ajakirjanikku ja üks rühmajuht. Leidis loomulikult ka hingelt eestlasi. Tallinna Reaalkool on juba aastaid olnud samuti tihedalt EYPga seotud. Saksamaal esindasid reaalikaid 12.b klassi õpilane Edvard Julko ja 10.c klassi õpilane Laura Limperk.

Seekordset sessi läbis üldteema migratsioon, millele 15s komitees läheneti erineva nurga alt. Kõik võttis kokku Berliini Esindajatekogu hoones toimunud Peaassamblee, kus iga komitee resolutsioon arutati üheskoos läbi ning sellele järgnes hääletusprotsess. On rõõm tõdeda, et üheksa komitee tööd viieteistkümnest said enam poolt kui vastuhääli ning nende resolutsioonid saadeti edasi päris Euroopa Komisjonile.

Loodame, et meie kui noorte häält võetakse ka kuulda!

Kohtumine lahkunud luulegeeniusega

On kolmapäev, 14. märts. Sellel kuupäeval tähistatakse Eestis juba 11. korda emakeelepäeva. Esmakordselt peeti emakeelepäeva kooliõpetaja Meinhard Laksi eestvedamisel 1996. aastal luuletaja Kristjan Jaak Petersoni sünniaastapäeval, 14. märtsil. Aastal 1999 sai päev riiklikuks tähtpäevaks.

Emakeelepäeva puhuks on meile külla tulnud Juhan Liiv. Iga selgem mõistus peaks siinkohal ummikusse jooksuma. Juhan Liiv suri juba pea 100 aastat tagasi. Tõsi ta on. Kuid Hans Kalsoja saab meie kõigi aegade suurimaks poeediks peetud Liivi kehastamisega ideaalselt hakkama. Niisiis, laval on Toomas Suumani „Enesekaitse“. Dialoog Juhan Liivist. Tänane ja terav. Juhan Liiviks Hans Kalsoja, Urmas Otiks Toivo Arnover.

„See koht ei meeldi mulle, ma lähen ära... Need inimesed on mulle võõrad. Liiga palju noori, ma kardan noori,“ lausub Liiv Tallinna Reaalkooli aulas.

„Kannatage, palun, meie publikule,“ õpetab Ott-Arnover teda. Liiv-Kalsoja kuulab käsku.

„Kuidas teist sai luuletaja?“ pärib Ott joviaalselt.

„See on loll küsimus!“ vihabab Liiv, teatab noorele kuulajaskonnale, et kuigi nemad võivad mõelda fuck off kultuur, teeb kultuur neile igal ajal ära ning maailm koosneb üldse pullimeestest, inimestest ja luuletajatest.

„Ma ei oska seda mängida!“ hüppab Kalsoja luuletaja rollist näitleja omasse. Arnoverist Oti teksti kohaselt võidakse talle plehkupaneku eest lõuga sõita. Publik turtsatab ja hoiab kõrvu kikkis.

Poeet tuleb lähemale. Idee teha lavalugu Juhan Liivist keerles Toivo Arnoveril ja Hans Kalsojal peas kolm aastat. Hans Kalsoja eelneva Tammsaare-kava kogemuse põhjal mõeldi ka Liiv kooliõpilastele. Et äratada huvi geniaalse luuletaja ja tema ütle mata kaasaegse sõnumi vastu.

Esialgu oli keeruline leida kirjutajat. Hans Kalsoja proovis, Vaapo Vaher üritas, aga ei tulnud.

Lõpuks pakkus Toivo Arnover käsikirja loomist Toomas Suumanile. Toomasel hakkasid seda kuuldes silmad kohe särama – Liiv on ta lemmikluuletaja.

Tekst sai võimas. „Ihukarvad tõusid püsti, kui lugesin – täistabamus!“ meenutas Arnover.

Algvarianti loost kärbiti päris kõvasti, et mahtuda koolitunni raamidesse. Samuti polnud algse variandi ekspressiivsus Arnoveri ja Kalsoja meelest päris sobilik õpilaspubliku jaoks.

Mängitud on tükki mituteist korda – põhiliselt koolides, aga ka Tallinnas kirjanike majas ja Alatskivil Juhan Liivi luuleauhindamisel.

Luuletaja läheb ära „Härra Liiv, kas te olete vaimuhaige?“ lajatab Urmas Ott.

„Te loete minu luuletusi nagu haige vaimu sünnitisi... Kas minu luule kõla on mõrane? Kas te loete neid kui hullu?“ heitub Liiv.

„Mina olin surnud, ei saanud vastu hakata,“ sõnab ta Tuglase käsitluse ja selle põhjal temast tekkinud kujutluse kohta.

„Kuhu läheb luuletaja?“ pärib Ott.

„Ära läheb!“ käreab Liiv. Peabki minema. Nagu Puškin, Lermontov, Dante.

„Kui mina olin veel väikene mees...“ pihib Liiv surmvaikselt.

Munadepüha eri

Suur reede on inimestele kurb püha. Kuid munadepühad on rõõmsad, sest Kristus ärkas oma koopas uuesti ellu. Paljud lapsed kasutavad suurt reedet lihtsalt puhkamiseks ega tea, mida see tegelikult tähendab. Muna sümboliseerib taassündi. Munade värvimisega tähistatakse

segi Kristuse taassündi. Muna on üks looduse täiuslikkuse näiteid. Aegade jooksul on muna sümboliseerinud muusikat ja maagiat, meditsiini ja ka toitu. Munast tekkis maailm, tähed, kuu ja päike, samuti Maa ja elavad olendid, räägivad legendid ja müüdid. Maailmalinnu munadest tekkis nähtav maailm

ja selle objektid. Paljude rahvaste jumalad on sündinud munast. Enne munadepühi on vaikne nädal. Siis ei tohi palju süüa. Pühadel tehakse pashat. See on traditsiooniline kohupiimatoit. Lihavõttemunade rõõmsad värvid tähistavad kevadist kirkust.

Mihkel Troost 4A

Koks-koks, see on munade poks,
Poks-poks, see on munade koks.
Näe, sealt tuleb valge mees,
Kes on kõva poksimees.
Kellel kohe pragu sees?
Näe, sealt tulen mina,
Kellel kohe võidumuna,
Aga, oh õnnetust,
Hoopis minul pragu sees
Ja tema võidumees!

Eliise Koitla 1A

Jänku korvitaie mune tõi,
Emme poest ka värvid sai.
Meie õega mune värvisime.
Palju värve –
Oli see vast ime.
Kuldne, punane ja lilla,
Korvi põhja vähe villa.
Nii said munad värvitud,
Tibupühad alanud.
Emme tegi kooki veel,
Issi oli meie juurde teel.
Pajutibud vaasi tõime,
Siis kõik rõõmsalt kokki sõime.

Rebecca Peets 1A

Kord hüppas tavaline jännes. Ta nägi muna. Siis tuli lihavõttejännes ja võttis muna ära. Tavaline jännes hüppas kaasa. Lihavõttejännes viis ta Lihavõttelinna. Seal oli hästi palju jäneseid. Lihavõttejäneste pealik ütles, et homme on munadepüha. Järgmisel päeval läksid jännesed lastele mune viima.

Peeter August Leht 1A

ÕPETUS: Kuidas teha lihavõttejänesest või jänkut.

Võta ajalehe tükk ja mässeerda see kokku. Siis pane teibiga kinni nii, et see lahti ei tuleks. Nüüd võta kaks pikka ajalehe tükki ja kortsuta ka need.

Pane kortsutatud riba üle kortsutatud tibu/jänese pea nagu tiivad ja tõmba teibiga kinni. Jalad tulid liiga pikad? Murra otsad sissepoole ja kõida teibiga kinni. Võta kätepaberit ja tapeediliimi. Liimi ümber kuju paber, et see oleks ümber kogu keha. Lase kuivada. Kui kuivanud, tee sama WC-paberiga. Lase jälle kuivada.

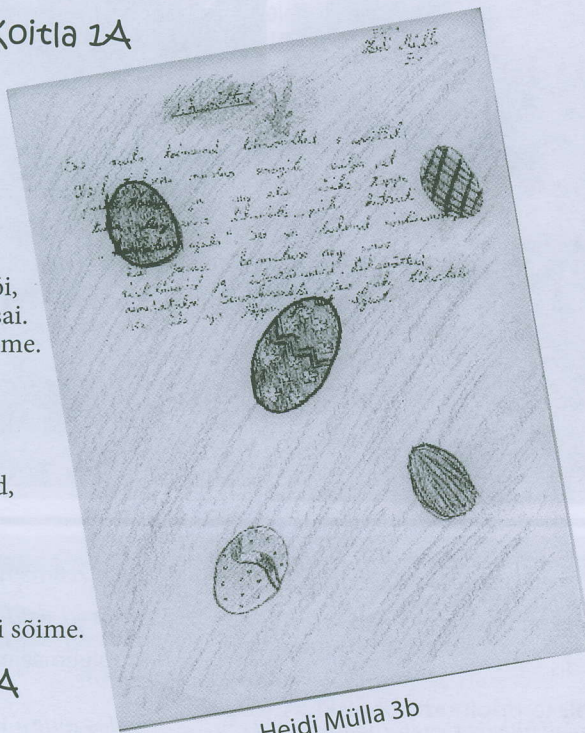
Nüüd võid looma ära värvida. Kasuta selleks akrüülvärve.

Mudi ka tibu WC-paberist küünised.

Lase tal kuivada. Kui ta on kuivanud, ongi tibu/jännes valmis sulle kinki tooma!

Pia Inger Šepman 4A

Heidi Mülla 3b

Marie Mari Maasik 3b

Brüssel: tehtud

Kell on 16.10, kui viimane hilineja astub Tallinna Lennujaama klaasuste vahelt sisse.

On algamas reis "Brüssel, 20.-22. 03" ehk meie kooli 20-liikmeline delegatsioon sõidab Euroopa Liidu südamesse tutvuma Europarlamendi, Euroopa Komisjoni ja Eesti Esinduse tööga Brüsselis.

Teisipäev, 20. 03

17.30 – Väljub Estonian Air'i lennuk Tallinna Lennujaamast Brüsseli poole. Tegelikult mitte. Tekib ligikaudu pooletunnine viivitus.

20.00 (umbes) – check-in hotellis Des Colonies. Viskame kiiresti kotid oma tubadesse ning lähme suure nälja tagantsunnil restoraniotsingutele öhtuses Brüsseli kesklinnas. Õpilased lähevad oma teed ja leiavad peagi mitmeid söögikohti. Õpetajad otsustavad minna teises suunas ja jõuavad araablase linnaossa. Edasised andmed puuduvad.

00.00 – Kõik on kindlalt tagasi hotellis.

Kolmapäev, 21. 03

11.00 – Kogunemine fuajees, et suunduda ekskursioonile tutvumaks Brüsseli vanalinna ja vaatamisväärsustega.

+ 1 tund (vist, sest, kes seda enam mäletab.) – imetleme Püha Miikaeli ja Püha Gudula katedraali ning ega turistipildidki tegemata jää.

13.00 – Jõuame Eesti Esindusse Brüsselis. Meile tutvustatakse sealseid igapäevaseid tegemisi ja Eesti esindajate rolli euroliidu töös. 16.00 – koguneme Euroopa Komisjoni hoone juurde, et kohtuda Euroopa Komisjoni asepresidendi Siim Kallasega.

16.30 (jällegi umbes) – oleme lõpuks jõudnud koosolekute saali (ühte paljudest),

kus seisab majesteetlikult hiigelsuur ümarlaud. Teate küll, nagu filmis! Nüüd lõpuks siis viibimegi ühes ruumis auväärt Siim Kallasega, kes pajatab meile maailma elust-olust Euroopa Komisjoni asepresidendi seisukohalt.

17.00 – lõpeb vestlusring, härra Kallas tormab kiiruga ruumist välja. Meie suundume samuti hotelli poole, et juba paari tunni pärast olla valmis uueks põnevaks kohtumiseks.

19.00 – Sedapuhku oleme sisenenud ühe hubase restorani tagumistesse ruumidesse, et

õige pea istuda öhtusöögilauda kogenud poliitiku Andres Tarandiga.

22.00 – Õpilased lahkuvad omal initsiatiivil restoranist, et suunduda hotelli puhkama.

Õpetajad jäävad veel rõõmsal meelel härra Tarandi meel-

divat seltskonda nautima.

Neljapäev, 22. 03

8.00 – check-out. Jube vara, eks!?

9.00 – seisame järjekorras Euroopa Parlamendi hoone ukse taga.

Mõni aeg hiljem – kohtumine Marianne Mikko ja Andres Tarandiga.

11.00 – Teeme taas turistikpilte, sedapuhku europarlamenti hoone fuajees.

12.00 – Lõuna.

VABA AEG.

16.45 – koguneme hotellis, et seigelda tagasi lennujaama ning jõuda elusalt ja tervelt tagasi koju.

Matleen

17.- 18. veebruaril toimus Tallinnas Parle Noorte Riigikogu. Ürituse patrooniks oli Allar Jõks, kuid noorte diskussioone tuli kuulama ka särav Eesti naispoliitik Ene Ergma. Noorte Riigikogul ajakirjanikuna osaledes avanes mul suurepärane võimalus küsida proua Ergmalt mõned küsimused. Otsustasin paremad palad meie mõnustast vestlusest ka siia välja tuua. Tasub lugeda!

Mitu tähekest on pildil?

Tean, et õppisite Viljandi C.R. Jakobsoni nimelises Gümnaasiumis, olete Viljandist pärit?

Tegelikult olen sündinud Rakveres, aga keskkooli lõpetasin tööpoolest Viljandis.

Te olete õppinud hoopiski astroloogiat, füüsikat, matemaatikat. Miks otsustasite poliitikasse tulla?

Ma jõudsin juba teaduses väga palju ära teha. Oli tunne, et need poliitikud, kes riigi eesotsas on, mõtlevad vaid tänase päeva peale. Mina mõtlen masstapsemalt, mõtlen natukene kaugemale ette, mõtlen tulevikule.

Kas Te arvate, et need Noorte Riigikogu noored on potentsiaalsed tulevased päris parlamendi liikmed, juhtivpoliitikud?

Kindlasti. Kõige tähtsam on, et nad saaksid hariduse ja hangiksid teadmised. Ühiskond on keeruline. Selleks, et sellest aru saada, on vaja haridust, see on tähtsaim!

Kas Noorte Riigikogu on vajalik? Miks? Kellele?

On. See on väga vajalik kasvõi selleks, et noored oleksid aktiivsed, võtaksid ka endale vastutuse. Ei saa üles ehi-

tada riiki ilma noorteta.

Millised valdkonnad on tänasel päeval probleemseimad Eesti Vabariigis? Probleemseim on kindlasti haridusvaldkond.

Tulles tagasi Viljandi juurde. Kuidas suhtute arvamusse, et pealinna noortel on palju rohkem erinevaid alternatiivtegevusi, -võimalusi, et liiga suur rõhk on ainult Tallinna noorte probleemide lahendamisel, aga paljud väikesed kohad on hoopis unarusse jäänud?

Jah, siin on kindlasti probleem. Küll on olemas interneti võimalused juba praegu igas Eesti otsas, kuid see ei ole lahendus. Miks ei võiks olla rohkem kodanikuühendusi? Noortele midagi ette valmis kirjutada on tobedus. Noortel on tarvis ise teha! Hea idee on viia selline noortekogu ka väiksematesse kohtadesse. Ehk saaksid sealsed noored siis sellest innustust ja motivatsiooni ka ise taolisi üritusi korraldada.

Mida soovite kõigile Eesti noortele edaspidiseks?

Soovin, et kasutaksite aega, mil olete noored maksimaalselt. See on parim aeg elus, seda tuleb hästi kasutada ja tunda rõõmu. Nooruses on lõputult võimalusi!

Reaalikad on kõige ilusamad!

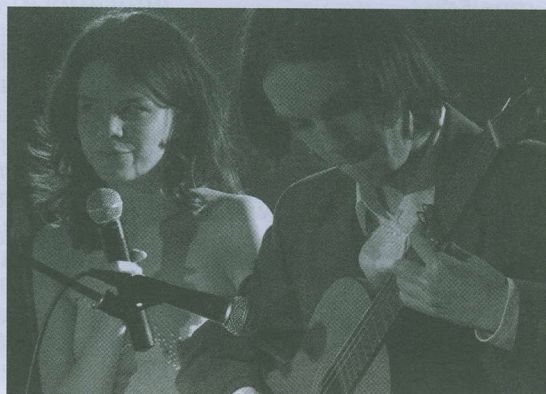
Anu

2. märtsil oli GAG-i aulasse kogunenud suur hulk rõõmsameelseid ja ilusaid inimesi. Toimus Kesklinna Kaunitari võistlus, kus meie kooli esindas tüdrukute seast Kärt Kallaste 10a klassist. Loomulikult Kärt ka võitis ning pääses edasi Koolimiss 2007 finaali.

Võistluse ülesehitus oli lihtne: tutvustus, talendivoor, küsimustele vastamine, laval kõndimine, autasutamine. Kärt laulis talendivoorus loo „Sous le ciel de Paris“, mis pani kõigi saalisolijate südamed õnnest põksuma. Peale seda polnud vähemalt minul võitja seas kahtlustki. Kätlin Armei (21. Kool), kes sai II printsessi tiitli tantsis elavalt sambat. Kätlin Kikkas Gustav Adolfi Gümnaasiumist (I printsess) esitas oma kipsis käega väga kaasahaarava hip-hop kava. Küsimustevoorus jäid mõlemad Kätlinid veidi hätta, kuid Kärt vastas küsimustele kavalalt. Peale seda kõndisid kõik kandidaadid veel korra lavalt läbi ning siis tegi zürri oma otsuse. Tähistamiseks oli põhjust!

Kärt: Alguses, kui ma kuulsin, et mind on valitud reaali esindama, kartsin ma pisut. Arvasin, et ma ei ole selleks kõige õigem, ei ole kõige missilikum. Siiski võtsin seda suhteliselt tõsiselt. Väike lootus oli algusest peale, et mina peaks võitma. Eeltööd tegin nii palju, et palusin õdedelt Laugastelt abi kleidi osas ja mõtlesin, mida talendivoorus teha. Martinile (Martin Küttim 12b, saatis Kärti kitarril-toim.) kindlasti aitäh! Ta oli nii tubli! Andis mu esinemisele väga palju juurde ning sisendas enesekindlust.

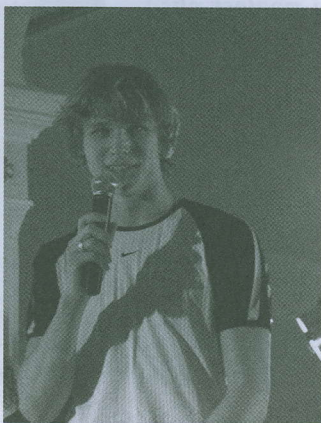
Esmakordselt valiti tänavu ka G5 Mister. Meelde jäi enim, et kõik poisid mängisid talendivoorus kitarril. Välja arvatud võitja- Henri Tauts (Gustav Adolfi Gümnaasium)- kes oma showmeheliku etteaste käigus viis zürri liikmele Anu Saagimile pokaali šampust. Võib-olla see ta ära võluski? Meie koolist tuli oma kitarriga kohale Martin

Tuleb välja, et vist kõik reaalikad on ilusad, targad ja osavad.

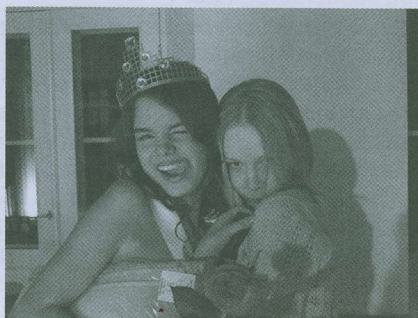
Kiisküla 11a klassist, kes muuseas mängis Celine Dion'i lugu „My heart will go on“ ja pälvis eriauhinna.

Martin: „REK palus mul G5 Misteri ja Missi võistlusele minna. Võitma ei läinud, otsustasin vaadata, mis juhtub. Arvan, et tüdrukute osas oli võitja õige. Poistest oleks võinud võita lütseumi poiss (Oskar Laasik Prantsuse Lütseumist-toim.). Minus pole küllalt missim aterjali(muiates).“

Reaali esiiludus 2.

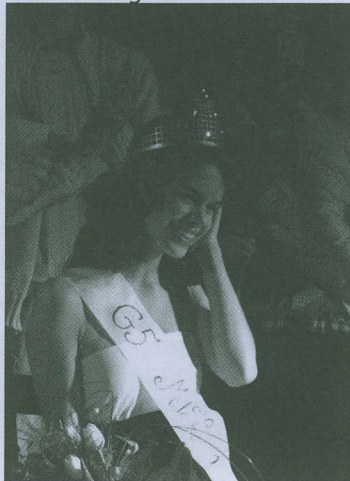
Võistlus oli hästi ette valmistatud ning publik elas valjuhäälselt kaasa. Kohtumiseni järgmisel aastal Reaalkoolis!

Poseerimine käib asja juurde.

31. märtsil toimus ka Koolimissi finaali võistlus, sedapuhku klubis Parlament. 5 tunni jooksul, mil üritus kestis, nägi misse u.10 minutit. Ülejäänud aja pakkusid mõne jaoks võib-olla isegi silmaröömu erinevad

artistid: koolinoorte showgrupp „Missy“, April Frost (UK), showgrupp „Stassi“, showgrupp Popflash (Sixtina), showgrupp J.J. Street Dance Company ning enne võitja kuulutamist eksNexuse Merka. Ausalt öeldes oli Merka esinemise ajaks juba

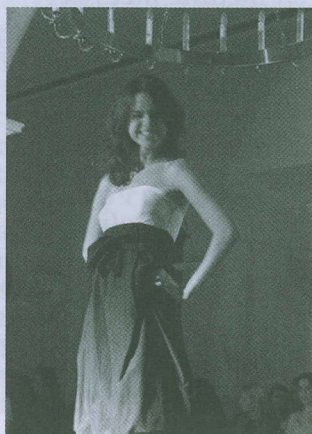
Kaunitar.

soov kuskile kaugele ära joosta. Tõesti, show'd oli palju.

Võistlus koosnes kahest voorust: aeroobika ja pidulik fantaasiavoor. Aeroobikavoorus tulid missid viie kaupa lavale ja esitasid varem selgeksõpitud aeroobikakava (3 kätekõverdust + muu), RIMI rõivastes. Fantaasiavoorus kõndisid missid ükshaaval lavale ja näitasid oma catwalki oskuseid, samuti küsiti nende käest paar küsimust. Enamik vene misse vastasid oma küsimustele: „Заметчительно!“ või „Отлично!“ ning eesti tüdrukud rääkisid oma missioonist olla eeskujuks kõigile koolitüdrukutele. Meie Kärdi (oma kreemjasvalges kleidis nägi ta välja kui kõige ilusam ingell!) käest küsiti aga Pythagorase teoreemi, mispeale pidi õhtujuht Madis Malk tunnistama, et tüdruk oskab paremini matemaatikat kui tema.

Võitis Marianne Lillemägi Põlva keskkoolist. Kuid ka Kärdi ilu ei jäänud

märkamata-Kärt sai eriauhinna: märkmepaberid, bowlingupiletid ning vaba pääse KUMU-sse. ILUS!

Reaali esiiludus 1.

Mälestades

Hain Hiieaasa

Minu elu on kool,
minu töö on kool ja
minu hobi on kool ...

(Hain Hiieaas Kuku Raadiole 1994. aastal)

Tallinna Reaalkooli füüsikaõpetaja Mart Kuurme (10. okt 2000):

Hain Hiieaas oli mehhaanikamees, automees, rallimees. Kui ta kooli tuli, sai ta väga populaarseks. Tema tõi kooli elektroonika õppesuuna. Nõukogude ajal ei tohtinud olla koolides erilise õppesuunaga klasse. Tema aga suutis Reaalkoolis avada elektroonikaklassi. Seal tehti kõiksugu aparate. Kuna ta töötas õppimise ajal Eesti Kaablis, suutis ta kooli varustada kõiksuguste elektroonikaaparaatidega, seda tutvuste kaudu.

Direktorina oli ta kõva koolimees, kes pani oma sõna maksma. Sel ajal oli koolis ka autoõpetus, mis pärast Hiieaasa ära kaotati.

Tema aegu valitses koolis vaimne kõrgrõhkond, mida on tunda ka nüüd.

Ta oli eelkõige asjaajaja. Ta tahtis kooli meesõpetajaid, sest nemad suudavad oma sõna poiste seas ikka maksma panna.

Hiieaasa planeerimisel oli ka neljanda korruse ümberehitamine. Temalt sai see alguse. Kunagi oli seal täielik tuvipesa, seinad hallitasid ja kõik oli väga must.

Hiieaas oli mees, kes tahtis olla esimene. Kui ta tegi õpilasmalevat, siis ka. Ta ütles, et kui teha, siis teha hästi. Eriti meeldisid mulle tema kõned. Ta rääkis rahulikult, fantaseeris, need olid ikka mehe jutud. Hiieaas oli mehine mees ja rääkis mehist juttu. Ta tõi sõnumi alati kohale. Oma sõpru hoidis ta väga hästi, oli tõeline sõber.

Kursusekaaslane Oie Tiimanok, Reaalkooli matemaatikaõpetaja (16. nov 2000):

Sain Hainiga tuttavaks Pedas, aastatel 1955-1960 olime grupikaaslased. Tol ajal olime nagu kass ja koer - pidevalt kaklesime ja vaidlesime. Põhjus oli selles, et Hain tuli kooli ja looderdas loengutes. Ta istus minu selja taga ja tegeles muude asjadega. Tundides ta ei konspekteerinud kunagi, ajas juttu või magas ni-

isama. Arvasin, et ta on väga üleolev.

1960. aastal tulime me koos Reaalkooli õpetajateks. Siis me rääkisime Pedas ajast ja ta selgitas kõike lähemalt ning ma andsin talle kõik andeks. Nimelt magas ta tundides sellepärast, et ta käis öösiti tööl. Ta koolitas ennast ise. Pedas tegi ta sellegi poolest eksamid ära, ta oli andekas mees ja haaras kõike lennult.

Kui Hiieaas direktoriks sai, oli ta väga soliidne ja esinduslik. Tema sõnavõttud olid väga ettevalmistatud. Ta tundis hästi kirjan-dust ja piiblit, viimast tsiteeris ta ka oma kõnedes, kuigi sel ajal oli see keelatud. Tal oli

väga hea mälu. Temaga võis vabalt rääkida kirjandusest, ta oli pädev ka muusikas, ta oli orkestris klarnetimängija, teenides Loksal sellega elatusraha.

Eluloost. Hain Hiieaas sündis 15. mail 1937 Kõnnu vallas Kolgaküla külas talupidaja peres, kus sai hakanud karjäs käima ja heina tegema, tuli lüpssta lehma ja teha põllutööd. Varakult jäi ta vaeslapseks ja ta hakkas teenima elatusraha küll kooli orkestris klarnetimängijana kui ka ehitustöölisena suvevahe-aegadel. 1955. aastal lõpetas Loksas Keskkooli, 1960. aastal sai füüsika-, matemaatika- ja joonistusõpetaja diplomi TPed Ist.

Töötas 1960 - 66 ja 1976 - 80 füüsikaõpetajana ning 1976 - 80 ja 1986 - 95 Tallinna 2. Keskkooli/ Tallinna Reaalkooli direktorina; 1966 - 69 Tallinnas haridusosaonna koolideinspektorina, 1980 - 86 haridusosakonna juhatajana. Aastail 1974 - 76 oli Eesti Õpilasmaleva juhte, 1963 - 73 Tallinna füüsikaõpetajate ainesekt-siooni juhataja ja 2. Keskkooli elek-trotehnikaringi juhendaja (tun-nistati 1970 Tallinna parimaks huvialaringiks).

Avaldas ajakirjanduses artikleid ja pidas õpetajate suvekursustel

Direktor Hiieaasa kõnet pidamas.

loenguid. Oli koolinoorte meister võrkpallis, uisutamises ja suusatamises, a-st 1975 autosportlane. Mängis orkestrites klarnetit. Oli noorim teeneline õpetaja vabariigis (1974).

Hain Hiieaas oli elu lõpuni Tallinna Reaalkooli direktor, infarkt tabas teda surmavalt 1995. aasta suvel autokummi paran-dusel.

Hiieaasa elupõhimõte oli: tugev puu ei paindu, vaid ainult murdub ...

Seekord murdis tugeva koolimehe süda igaveseks 58aastaselt.

Tallinna Reaalkooli 5. klassis õpi-vad Hain Hiieaasa kaksikutest lapselapsed Helerin ja Kadrin, kes sündisid 30. jaanuaril 1995. Suur rõõmusündmus, kurbus aga tabas kõiki sama aasta 24. juulil.

Teisipäeval, 15. mail kell 16 meenutavad Reaalkoolis Hain Hiieaasa tema

70. sünniaastapäeval kooli endised ja praegused õpetajad, õpilased, vilistlased ja tema perekond, seejärel orienteeruvalt kell 17. 30 sõidetakse Rahumäele, kus süüdatakse mälestustuli tema kalmul, kaunistuseks kevadlilled.

Eha Poomann,
kooli vilistlane

Kriminaalpolitseinik pole amet vaid elustiil

Teeme juttu Põhja politseiprefektuuri kriminaalosakonna politseidirektori Erik Heldnaga, kes on oma 29 eluaastaga proovinud politseitöö erinevaid valdkondi, kuid andis sõrme, käe ja südame kriminaalpolitseile.

1) Kuidas sa politseisse tööle sattusid? Kus ja kellel oled töötanud enne praegust ametikohta?

Huvi politseitöö vastu tekis mul juba põhikooli lõpus ja nii see läkski. Peale Gustav Adolphi Gümnaasiumi lõpetamist alustasin õpingud tolleaegses Riigikaitse akadeemias. 1997. aastal sattusin esimesele praktikale sattusin Nõmme politseiosakonda konstaablina. Sama aasta oktoobris asusin tööle patrullikordnikuna Põhja politseijaoskonnas, kus aitasin Kopli ja Õismäe elanike probleemide lahendamiseks. Kui 1998. aastal loodi Tallinnas narkokuritegude üksus sai minust inspektor ning algas kriminaalpolitseiniku karjäär. Aasta pärast sain vaneminspektoriks ning seejärel läksin tööle Eesti - Soome ühisnarkogruppi Finesto. 2001. aasta suvest juhtisin narkotalitust – kokku neli aastat, ning 2005. aasta lõpust olen Põhja prefektuuri kriminaalosakonna juht. Vahepeal sai 2003. aastal Tallinna Tehnikaülikoolis ka haldusjuhtimise magistrakraad kaitsitud.

2) Oled üks neist eesti politseinikest, kellel on olnud võimalus õppida koos väliskolleeegidega USAs. Milline kogemus see oli?

Nii see on. 2004 aastal lõpetasin USAs Quanticos FBI Rahvusakadeemia, mille on nüüdseks lõpetanud kokku 15 eestlast. Kolme kuu jooksul tutvusin 250 kolleegiga USAst ja veel 23 riigist. See oli unustamatu kogemus, mille käigus

ai selgeks, et vaatamata erinevustele on politseinikud kõikjal maailmas sarnased.

Kool asub merejalaväe-

baasi territooriumil ning õppekorraldus on sõjaväestatud. See tähendab kindlat tunniplaani, vormikandmise kohustust, subordinaatsiooni reeglite järgmist ning muudki.

Kooli hinnatakse USAs kõrgelt ning neil on tihe koostöö Virginia Ülikooliga. Kooli läbib vaid ca 1% USA korrakaitsetest ja FBI agendiks õppida soovijaid on keskmiselt 100 inimest ühele kohale.

3) Milline näeb välja sinu

tavaline tööpäev kriminaalosakonna juhina?

See algab ülevaatega öösel toimunud sündmustest. Kui väiksematest sündmustest saan teada hommikul, siis tõsisematest juhtudest teatab öösel helisev telefon. Nii mõnigi kord järgneb öisele kõnele sõit sündmuskohale. Aga kriminaalpolitseiniku töö polegi mõeldud 8st viieni, vaid ikka 24 tundi ööpäevas.

Tavaliselt kuulub umbes pool päevast suhtlemisele talituste juhtidega, jooksvate probleemide ja ülesannete lahendamisele ning delegeerimisele. Juhina osalen tihti nõupidamistel ning tegelen pidevalt osakonna arengut puuduvate küsimustega.

Püstitan talitustele strateegilisi ülesandeid, töötan välja töökorralduslikke dokumente ning koordineerin tähtsamate kuritegude lahendamist. Ühesõnaga tegelemine kõige sellega, mis hõlmab 200 alluva juhtimist kaheksa vahetu juhi kaudu.

6) Kas nüüd, kus sinu töö on pigem administreeriv, tunned puudust ka sellest "päris" politseitööst?

Kõige rohkem tunnen puudust sellest käega katsutavast tulemusest. Kui kolleegide ühise mõttagina tulemusena peetakse kinni ohtlik kurjategija ja saad öelda, "See juhtum on lahendatud!", vot see on hea tunne.

2) Mida oled politseist enda jaoks leidnud?

Leidsin huvitava ja loomin-

gulise töö, mida ei saa võrrelda paljude teiste töodega. Leidsin palju häid kolleege, kellega julgen igal ajal luurele minna. Leidsin kinnitust kirjanik Balzaci sõnadele, et politseinik on kõige auväärsem elukutse, kuna selles on ühendatud sõduri, papi ja näitleja oma.

4) Mis on sinu elukutse juures kõige positiivsem ja mis negatiivne?

Nii positiivsed kui negatiivsed emotsioonid on otseselt seotud tööga. Kõige

positiivsem on see, kui tunnen, et minu tööst on olnud kasu, kui näen tänu kannatanu silmis

ja kuulen seda tema häälest. Kõige negatiivsem on see, et mõnikord jääb vaatamata kõigile jõupingutustele positiivne lõpptulemus saavutamata.

7) Milline on hea kriminaalpolitseinik?

Hea kriminaalpolitseinik ei vaata kella kui töö on pooleli. Ta jääb inimlikuks ka siis, kui puutub kokku ülima jõhkru ja julmusega. Hea kriminaalpolitseinik püüab mõista, mis viis inimese kuriteo toimepanemisele. Ta saab aru, et kriminaalpolitseinik ei ole amet, see on elustiil!

Taustaks:

Kriminaalosakonna juhi juhtida on kaheksa talitust. Isikuvastaste kuritegude talituse lahendamiseks on kõige jõhkramad kuriteod - mõrvad ja tapmised, vägistamised ning juhtumid, kus inimesele on tekitatud üllirasked kehavigastusi. Samuti otsib see talitus teadmata kadunud. Varavastaste kuritegude talitus uurib suure kahjuga vargusi, samuti on nende lahendamiseks kõik autoarandamised. Narkokuritegude talitus võitleb narkootikumide vahendamise, omamise ja tootmisega, suurpettusi ning ebaseaduslikke äriskeeme uurib majanduskuritegude talitus. Lastekaitsetalitus tegeleb alla 14-aastaste laste seksuaalse ja füüsilise väärkohtlemise juhtumitega. Kriminalistikatalitus kogub sündmuskohtadelt asitõendeid ning analüüsib kogutud ainet oma laborites. Uurimistalituse käes on ühiskonnas laia kõlapinda leidnud kuriteod, samuti need juhtumid, kus kannatanuks on politseinik. Jälitustalitus kogub kuritegude lahendamiseks ja ennetamiseks tarvilikku informatsiooni.

Õpetajate tähesära!

Henri ja Henry

Igal õpetajal on omad meetodid, kuidas õpilaste tähelepanu püüda ning nendega edukalt koostööd arendada. Enamike õpetajate meetodikaid me teame – kas siis iseendi kogemustest või üle kooli levivatest legendidest. Meie koolis on ka õpetajaid, kelle õppemeetodite rakendamise eripärad nõuaksid kajastamist ehk siis on õpetajaid, kes vajaksid laiemat tutvustamist Reaalkooli kirjule kooliperele, sest iga aasta lisandub Reaalkooli pedagoogide südamesooja kogudusse aina uusi ning uusi sõbralikke teovõimelisi muhedaid enda ala spetsialiste. Selletõttu oleme otsustanud kirjutada koolipere uuest pilkupüüdvast isiksusest, kelleks on Mirja Särg. Miks just tema? Sellele on mitmeid põhjuseid, kuid üks

põhilisemaid on tema vapustavalt humoorikad väljaütlemised, millega hoida õpilaste loomallikku käitumist oma kontrolli all. Niisiis lugege, nautige ning tulevastele pedagoogidele soovitaksin nendest ütlustest välja kraapida mõningad kõnekäänud, mida kunagi suunata enda õpilaste poole.

Tsitaadid, mida on kasutatud õpilaste korraldumiseks:

07.12.2006 Nagu saba ja sarved oleksid külge kasvanud – taandareng.

19.01.2007 Ma tahaksin olla dirigent ja hoida käes dirigendikeppi ja ees noodipulti. Kui ma panen kepi puldi peale, siis teavad kõik, et peab valmis olema.

26.01.2007 Oleks veel aega olnud, oleks el-evandist ainult soolikad ja nahk alles jäänud.

01.02.2007 Ma ikka kogu aeg vaatan, et te jutustate. Teised ikka märgivad ja kuulavad, aga teie muudkui.....ja juttu jätkub kau-

		1	5			7		
							1	9
8	5				7			
			9				8	6
				2				
4	7				5			
			8				5	4
2	3							
		4			9	1		

Rebeka

Jätkuvad intervjuud uute õpetajatega, võib-olla ka vanemate olijatega.

Nimi: Madis Olsper

Sündinud: 26.02.1979

Elukoht: Elupõline tallinlane, viimased aastad Kalamaja, hetkel vanematega, kodus on remont.

Haridus: GAG ja Prantsuse filoloogia TPÜs, lisaeriala inglise keel

Hobid: Ujumine. Väiksena vanemate sunnil käisin klaverit õppimas, ujumas, judos.

Muusika: Popmuusika. Ennast tõestanud tegijad, naiste hääled meeldivad rohkem (näiteks Madonna, Pet Shop Boys). Klassikaline muusika meeldib ka.

Lemmikraamat: Lemmikut ei ole, aga ajaloolised raamatud meeldivad rohkem.

Söök: oskab teha küll, aga eriti ei viitsi.

Küsimusi rahva käes:

Kes on see salapärase, kellega te hommikul kooli tulete?

Sõbraga, ta töötab kooli lähedal.

Kas olete kooliga rahul?

Jah, olen küll.

emaks.

07.03.2007 Sa ei saa olla nagu kärbes ja elada kogu aeg teiste verest.

09.03.2007 Meeshääl räägib minuga kogu aeg- keegi loeb mulle venekeelset tõlget peale.

27.03.2007 Keetsite supi kokku, sööge nüüd ära.

30.03.2007 Kas sööklas jagati täna šokolaadi või? Praegu käib selline krabin, et ma küsin varsti ampsu.

03.04.2007 Soolep on kevadega bandiidiks muutunud.

Filosoofilisi tsitaate:

16.11.2006 Kui sa 38.-ndas harjutuses vigu ei tee, siis julgen öelda, et sa oled suureks ja väikseks algustäheks valmis.

14.12.2006 Kõik kaubad käituvad nagu autod

06.12.2006 Kas kolmas valde on autokummi ekstra rõhk?

07.03.2007 Meil on siin nagu päkapikumaja- kord on maja ja päkapikku ei ole, kord on päkapikk, aga maja ei ole.

09.03.2007 Sa saad minuga nuputada nuputamist järgmine teispäev

30.03.2007 Ikka 2 eestlast, ikka 3 arvamust.

30.03.2007 Sada, mitte Saddam.

02.04.2007 Rahvas!!! Ma küsin, sa vasta. Miks õpik on heeringas?

02.04.2007 Jälle küsin filosoofiliselt: kas sõda võrdub jalg?

(Kuupäeva ei tea) Ma võin teile sõna kas või ruutjuures anda, aga te peate seda siiski oskama määrata.

13.04.2007 Haiglast ikka head uudised ega sealt halbu uudiseid ei tule.

Kõigile, kes veel ei tea- õpetaja Madis Olsper.

Tsitaadid, mida on kasutatud õpilaste tähelepanu püüdmiseks ning õpiinno sisendamiseks:

19.10.2006 I have a dream

16.11.2006 Õpilastele valmistab hullu peavalu väikeste laste silbitamine.

29.11.2006 Järgmisel teisipäeval peale seitsmendat tundi on happy hour (vihjates järeletoole).

30.11.2006 Kas sa oled nii tähelepanelik ja pullisilmne, et seda tähele paned?

02.12.2006 Y- see on kunstiline T täht, sa kunstimaitsetu inimene

01.02.2007 Küsi küsimus endale konspekti.

01.02.2007 Kokku=lahku (Tahvlile kirjutatud tähelepanek)!!!!!!**

02.02.2007 Ma olen klassi ees nagu teie ema. Näete, pojad abistavad mind!

15.02.2007 Kehtib küünte ja hammaste seadus: „Kes ees, see mees“

27.03.2007 Põnnadi, põnnadi, põis.

27.03.2007 Jaa- põis on suur

27.02.2007 Ärge olge kadedad hõikama mulle õigeid vastuseid!

03.03.2007 Õige küsimus tuli, sest küsimusi tuleb küsida!

Rubriik, „Mured ja märkused“ (koos kommentaaridega):

(Dateering puudub) „Mul on sees üks auk, millest ma pole veel rääkinudki. Ärge üritagegi mööda hiilida!“

26.10.2006 Taandunud mure saate „Välisilm“ ees, sest ei saanud ühte osa lindi peale.

16.11.2006 „Ma kustutan tahvli lehe, kuigi ma tean, et mul läheb seda vaja“

24.11.2006 „Kuulge!! Mul on ju mure!!“

8.12.2006 – „Varsti ei lubata mul 5.klassi õpetada“

14.12.2006 Esialgu mitte taandunud mure jutumärkide ees

14.12.2006 „Tüüpiline parasiitlause: mida teate ka noortematest klassidest?“

18.01.2007 Afektiseisundis hüüdis õpetaja välja ootamatult banaalse sõnapaari: „Kriminaalsed hinnad!“

18.01.2007 „Äsja lasime siia O2-te sisse“ (Rasmus Raud naeris selle peale)

27.03.2007 „Mul on nii vägev kriit, et see ei kustutu täna maha!“